

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **M. K.,**
zastoupená Mgr. Petrem Miketou, advokátem sídlem 710 00 Ostrava
– Slezská Ostrava, Jaklovecká 18

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlím 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 376/1

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018 č. j. MPSV-2018/228906-923, o
příspěvek na péči**

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 20. 1. 2019 doplněnou podáním ze dne 18. 2. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 27. 6. 2018 č. j. 329453/2018/OOI, kterým žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na péči, a výše uvedené rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že je osobou závislou na pomoci jiných. V odvolacím řízení byla pozvána k jednání posudkové komise, ovšem pro svůj zhoršený zdravotní stav nebyla schopna se dostavit. Přesto však odvolací orgán vydal ve věci napadené rozhodnutí. Takový postup žalobkyně považuje za nezákonný a vyslovila přesvědčení, že bylo povinností posudkové komise znovu ji k jednání předvolat. Poukázala na to, že Nejvyšší správní soud opakovaně uvedl, že je-li rozhodnutí správního orgánu odvislé od posouzení zdravotního stavu posuzované osoby, je zpravidla nutné tuto osobu vyšetřit. V posuzované věci takto nebylo postupováno a napadené rozhodnutí je proto nezákonné.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Předně zrekapituloval průběh řízení před správními orgány, konstatoval závěry posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení a obsah posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 18. 10. 2018. Žalovaný konstatoval, že PK MPSV je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu posuzované osoby, doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledků sociálního šetření a zjištění potřeb této osoby, popř. z výsledků funkčního vyšetření a vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. PK MPSV žalobkyni pozvala na jednání posudkové komise dne 18. 10. 2018. Žalobkyně si předvolání převzala 15. 9. 2018, nedostavila se však a ani se neomluvila. Žalovaný poznamenal, že shledá-li PK MPSV, že shromážděná podkladová dokumentace je dostatečná k objektivnímu posouzení stupně závislosti, vlastní vyšetření neprovádí. Dle závěrů PK MPSV zdravotnická dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobkyně, proto jednání posudkové komise proběhlo i bez osobní účasti žalobkyně. Judikatura Nejvyššího správního soudu nepřikazuje, aby posudkoví lékaři provedli vlastní vyšetření posuzované osoby. Žalovaný dále uvedl, že dne 12. 11. 2018 se žalobkyně dostavila k seznámení se s podklady a měla možnost vyjádřit se k nim, avšak nové dokazování, z něhož by vyplývala nutnost doplnění posouzení zdravotního stavu, nenavrhla. Žalovaný dále citoval relevantní právní úpravu, z níž vyplývá, že i když má žalobkyně končetiny nateklé a trpí bolestmi, tak k subjektivnímu hodnocení zvládání základních životních potřeb se v řízení přihlíží v rámci sociálního šetření, kdy se vychází z pozorování a z informací získaných výpovědí posuzované osoby, popř. pečující osoby. Ovšem úlohou posudkového lékaře je, aby získané informace posoudil komplexně ve vztahu k lékařským nálezům. K žalobkyní namítanému nedostatku financí žalovaný uvedl, že v řízení o příspěvku na péči nelze zohlednit příjmy účastníka řízení či přiznání invalidního důchodu. Aktivita obstarání si běžného nákupu byla zohledněna v základní životní potřebě j) péče o domácnost, která byla oběma posudkovými orgány hodnocena jako nezvládaná, ale vzhledem k tomu, že žalobkyně není považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, nebyl jí nárok na příspěvek na péči přiznán.
3. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobkyně poukázala na to, že v mezidobí jí byl přiznán nárok na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, a to zejména s ohledem na její potíže psychického charakteru. Žalobkyně dále poukázala na to, že v nedávné době rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě bylo zastaveno trestní stíhání vedené vůči ní z toho důvodu, že není schopna s ohledem na psychický stav posoudit smysl

a význam trestního řízení. Žalobkyně má za to, že otázka duševního stavu nebyla v posuzované věci dostatečně hodnocena, a to spolu s problémy, které má s pohybovým aparátem. S ohledem na tyto okolnosti má žalobkyně za to, že měla být členy posudkové komise osobně vyšetřena a nebylo možno toto nahradit pouze zjištěními z lékařských nálezů. Dále uvedla, že v rámci sociálního šetření sdělila, že nezvládá péči o domácnost, je tedy otázkou, zda i další základní životní potřeby neměly být posouzeny jako nezvládané. Jedná se o základní životní potřebu mobilita, komunikace, osobní aktivity. Nedostatečné posouzení duševního stavu žalobkyně mají souvislost s nedostatečným posouzením uvedených základních životních potřeb. Upřesnila dále, že jestliže se v posudku lékařů psychiatrů poukazuje na její omezené schopnosti chápat význam jednání a porozumět okolí, má za to, že již z těchto závěrů vyplývá omezená schopnost komunikace a jde o to, do jaké míry je schopna bez pomoci třetí osoby komunikovat s okolím a vyřizovat si své záležitosti. Ve vztahu k základní životní potřebě mobilita uvedla, že pokud je pro fyzicky handicapovanou osobu zvládnutelná možnost dopravy, pak ta se snižuje s ohledem na sníženou schopnost uvažování, jak tuto dopravu vůbec realizovat a jaké úsilí je na dosažení cíle nutné zvládnout. Co se týče zvládnutí osobních aktivit, pak ty jsou objektivně sníženy právě z důvodu psychického onemocnění, jak ostatně vyplývá ze sociálního šetření s tím, že je schopna prakticky toliko sledovat televizi, další aktivity obvyklé a běžné osobě jejímu věku není schopna sama zvládat, což přičítá svému zhoršenému psychickému stavu právě v kombinaci s omezením pohybového ústrojí a astmatu. Poukázala také na to, že v průběhu správního řízení namítala neschopnost zvládat základní životní potřebu stravování s tím, že zmínila nezbytnost pomoci dalších osob při těchto úkonech, konkrétně přenesení jídla z kuchyně do obývacího pokoje, uchopení a přenesení hrnku s kávou či čajem zvládá obtížně, neboť se pohybuje pouze za pomoci francouzských holí, což ji rovněž významně omezuje v každodenních aktivitách. Bylo-li tvrzeno, že uvedenou aktivitu je schopna zvládat pomocí kompenzačních pomůcek, pak nelze přehlédnout její sociální stav, neboť má objektivně snížené možnosti si cokoli z takovýchto kompenzačních pomůcek sama pořídit.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 27. 6. 2018 č. j. 329453/2018/OOI nebyl žalobkyni dle § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů přiznán příspěvek na péči. Správní orgán vycházel z posouzení stupně závislosti provedeného posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě, v němž bylo stanoveno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobkyně od dětství je léčena pro průduškové astma a alergickou rýmu, jedná se u ní o středně těžké perzistující astma pod částečnou kontrolou. V červenci 2017 prodělala oboustrannou plicní emboliu při podkolenní a bérkové flebotrombóze vlevo. Dle kontrolního interního vyšetření se stav zlepšil, dušnost při denní námaze, ani otoky dolních končetin nebyly zaznamenány. Na echo vyšetření byl nález nedilatovaný srdečních oddílů s dobrou systolickou funkcí levé komory bez známek plicní hypertenze, lehká mitrální a trikuspidální regurgitace. V roce 2009 byla žalobkyni provedena artroskopie pravého kolena s parciální mediální menisektomií a debridementem osteochondrózy II. stupně s pooperační bérkovou

flebotrombózou vpravo. Dle kontrolního vyšetření je koleno bez otoku, výpotku, deformace, instability. Žalobkyně také opakovaně byla léčena pro recidivy vertebrogenního algického syndromu bederní páteře s projevy lumboischiadického syndromu vlevo a je sledována pro počínající oboustrannou kataraktu, hypermetropii. Dle záznamu o sociálním šetření ze dne 9. 3. 2018 chodí žalobkyně o dvou francouzských holích. Dojde, kam potřebuje. Vydrží stát na místě, je orientovaná, bez poruchy komunikace. Osobní záležitosti si zvládne vyřídit sama. Je schopna si sama vybrat potraviny, ohřeje si jídlo, které jí vozí, přenese si ho, sama se nají. Při osobní hygieně potřebuje pomoc při vstupu do vany a dozor při umývání, protože někdy mívá křeče (nejedná se však o stav trvalý). Obléc a obout se, zvládne sama. Ve svých lécích se vyzná, není potřeba jí je chystat ani připomínat jejich užívání. Pomoc potřebuje při péči o domácnost. Posudkový lékař uvedl, že z uvedeného sociálního šetření, které odpovídá i doloženému zdravotnímu stavu plyne, že žalobkyně pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládá nebo zvládá s pomocí jiné fyzické osoby jen jednu základní životní potřebu j) péče o domácnost.

6. Proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě podala žalobkyně odvolání, v němž uvedla, že má zdravotní omezení smíšeného charakteru a že se u ní často vyksytují situace, kdy potřebuje a je závislá na pomoci druhých, kterou však není schopna z důvodu a příspěvku na živobytí pokrýt.
7. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Pro účely svého rozhodnutí si žalovaný vyžádal posudek od posudkové komise MPSV ČR v Ostravě. Z protokolu o jednání Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 18. 10. 2018 plyne, že předsedkyní komise byla MUDr. Z. K., dalším lékařem byl MUDr. A. P. s odborností interní lékařství. Z protokolu se podává, že žalobkyně byla k jednání posudkové komise na den 18. 10. 2018 pozvána dne 11. 9. 2018, přičemž předvolání jí bylo doručeno 15. 9. 2018. K jednání posudkové komise se žalobkyně nedostavila, neomluvila se. Předsedkyně posudkové komise rozhodla o projednání v nepřítomnosti s tím, že zdravotní dokumentace byla dostatečná. Posudková komise, jak plyne z posudku PK MPSV, vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře žalobkyně MUDr. J. P., z nálezů alergologů MUDr. M. S. ze dne 29. 3. 2017 a MUDr. J. P., Ph.D. ze dne 12. 7. 2017, z nálezů oční ambulance MUDr. E.Š. ze dne 24. 3. 2017, z propouštěcí zprávy z Fakultní nemocnice Ostrava o hospitalizaci žalobkyně na kardiovaskulárním oddělení ve dnech 4. 7. 2017 do 11. 7. 2017, dále z nálezů MUDr. A. G. z kardiovaskulárního oddělení FN Ostrava ze dne 4. 8. 2017, z nálezů kardiologické ambulance MUDr. P. K. z Vítkovické nemocnice ze dne 8. 8. 2017, z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava, ze sociálního šetření ze dne 9. 3. 2018, v jehož rámci žalobkyně uvedla, že má astma, snadno se zadýchává, nezvládá žádnou větší zátěž a má potíže s nohama. Chodí s oporou o dvou francouzských holí, obvykle si dojde, kam potřebuje. Když je potřeba, sama opustí byt, dojde, případně dojde hromadnou dopravou kamkoliv. S oporou stát na místě vydrží dlouho (stála celou dobu sociálního šetření, uvedla, že stání jí nečiní potíže). Sedět může, změnu polohy zvládá. Schody je schopna zvládnout s oporou hole a zábradlí. Někdy mívá závratě, proto potřebuje mít hůl neustále při sobě. Osobní hygienu vykonává v koupelně, kde má vanu. Koupe se jen pod dohledem pečující osoby, ta jí pomáhá i se vstupem do vany a s výstupem z ní. Myje se sama. Je-li doma sama, tak se raději umyje v latoru. Na WC dojde, očistu zvládne bez pomoci. Pečující osoba jí někdy vozí jídlo, které si dle potřeby sama ohřeje a sní. Uvedla, že by

sama talíř s polévkou nebo kávu do druhé místnosti nepřenesla. Zmínila i trnutí prstů rukou, vypadávání věcí. Sama se dokáže s pomocí vhodného oděvu a obuvi obléct i obout. Ve svých lécích se vyzná, není jí je nutno připomínat, ani chystat. Při šetření působila orientovaně, komunikovala běžným způsobem. Na dotazy odpovídala smyslně. Zmínila také, že špatně vidí, má půjčené brýle. O domácnost a nákupy se stará pečující osoba. Osobní záležitosti si dokáže vyřídit sama. Důchod jí chodí poštou, hodnotu peněz i věcí zná. Je schopna hospodařit sama. Má dvě dcery, je rozvedená. S nikým z rodiny není v kontaktu. Má kamarádku, která ji občas navštěvuje. Čas tráví nejčastěji sledováním televize nebo je u počítače, případně leží a odpočívá. Pečující osoba – vzdálený známý ji navštěvuje denně a pomáhá s čím je potřeba. Obývá dvoupokojový byt ve druhém patře domu bez výtahu. V době návštěvy byl byt plný věcí, žalobkyně uvedla, že se stěhovala z většího bytu do menšího, dům je v lokalitě s dobrou dostupností všech služeb. Posudková komise dospěla k závěru, že v případě žalobkyně nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat alespoň 3 nebo 4 základní životní potřeby. Tento stav byl i k datu 16. 2. 2018 i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise konstatovala, že se u žalobkyně jedná o průduškové astma, nyní středně těžké perzistující, pod částečnou kontrolou, minimálně od roku 2013 bez progresu onemocnění, dále má prokázanou artrózu pravého kolenního kloubu II. stupně, stav je po artroskopické parciální operaci menisku v roce 2009 a recidivující bolestivý syndrom bederní páteře s projevy lumboischiadického syndromu vlevo, chodí s oporou dvou francouzských holí, dojde, kam potřebuje. Při prokázané duševní poruše s bludy nemá přiměřené duševní kompetence orientovat se správně v obvyklých životních situacích. Je osobností senzitivně vztahovačnou, egocentrickou se zvýšenou schopností ke kverulatořinému reagování na příkoří, újmy domnělé nebo skutečné. Při prokázaném zdravotním stavu žalobkyně nezvládá 2 základní životní potřeby, a to b) orientace, j) péče o domácnost a nepovažuje se za závislou na pomoci jiné osoby.

8. Podle ust. § 7 odst. 1 věty první zákona č. 108/2006 Sb., zákona o sociálních službách, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ve znění do 31. 12. 2018, příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Podle ust. § 9 odst. 4 téhož zákona při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
9. Podle ust. § 9 odst. 5 téhož zákona, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
10. Podle ust. § 1 odst. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, schopnost osoby zvládat základní

životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

11. Podle § 1 odst. 2 citované vyhlášky, schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.
12. Podle ust. § 1 odst. 4 téže vyhlášky, za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor, nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
13. Podle ust. § 2 odst. 1 téže vyhlášky, při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
14. Podle přílohy č. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů – vymezení schopností zvládat základní životní potřeby se za schopnost zvládat základní životní potřebu a) mobilita považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat 1. vstávání a usedání, 2. stoj, 3. zaujímat a měnit polohy, 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním, zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, 5. otevírat a zavírat dveře, 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
15. Za schopnost zvládat základní životní potřebu c) komunikace se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.
16. Za schopnost zvládat základní životní potřebu d) stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
17. Za schopnost zvládat základní životní potřebu i) osobní aktivity se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat

osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

18. Co se týče žalobní námitky žalobkyně ohledně nezvládnání základní životní potřeby b) orientace, soud uvádí, že tato základní životní potřeba byla žalovaným uznána jako nezvládaná.
19. Nedůvodnou soud shledává žalobní námitku žalobkyně, že bylo povinností posudkové komise ji znovu předvolat. Je nutno zdůraznit, že posudková komise žalobkyni řádně předvolala k jednání na 18. 10. 2018, žalobkyně se však nedostavila a svou účast neomluvila. Za tohoto stavu a za situace, kdy posudková komise měla k dispozici zdravotní dokumentaci žalobkyně a záznam o sociálním šetření, přičemž žádné připomínky, ať již k obsahu zdravotní dokumentace či sociálnímu šetření žalobkyně v průběhu správního řízení neuplatňovala, což ji umožňoval § 36 odst. 3 správního řádu při vyjádření se k podkladům rozhodnutí, přičemž dle názoru soudu za zjištěného skutkového stavu by osobní vyšetření žalobkyně posudkovou komisí v projednávané věci nemohlo přinést žádnou změnu, nebylo povinností posudkové komise žalobkyni znovu předvolat k jednání posudkové komise a provést vlastní přeshetření jejího zdravotního stavu.
20. Soud dále konstatuje, že neprovedl žalobkyní navržené důkazy vyžádáním posudku vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení pro účely posouzení invalidity a trestním spisem vedeným Okresním soudem v Ostravě ve věci žalobkyně s tím, že žalobkyně uvedla, že v nedávné době bylo zastaveno trestní stíhání její osoby z důvodu toho, že není schopna s ohledem na psychický stav posoudit smysl a význam trestního řízení. Tyto důkazy soud považoval za nadbytečné. Co se týče řízení o posouzení invalidity žalobkyně, jedná se o odlišné řízení od posuzované věci, neboť v řízení o invalidní důchod se posuzuje snížení pracovní schopnosti, přičemž ve věci nároku na příspěvek na péči se hodnotí funkční dopad zdravotního stavu na zvládání základních životních potřeb. Co se týče posouzení duševního stavu žalobkyně, pak posudková komise měla k dispozici, jak plyne z posudku, lékařský nález MUDr. H. a zprávu o vyšetření žalobkyně profesorem MUDr. H., Ph.D. soudním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.
21. Namítala-li žalobkyně neschopnost samostatně zvládat základní životní potřebu a) mobilita, dospěl soud na základě shromážděné spisové dokumentace k závěru, že rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností ve svém souhrnu jsou dostatečné k pravidelnému zvládnání této základní životní potřeby. Žalobkyně v rámci sociálního šetření přednesla, že chodí o dvou francouzských holích, dojde, kam potřebuje, vydrží stát na místě, je plně orientovaná, bez poruchy komunikace, osobní záležitosti si zvládne vyřídit sama, sama opustí byt, dojde si, případně dojde prostřednictvím MHD kamkoli, s oporou stát na místě vydrží dlouho, sedět může, postavit se sama zvládne, schody je schopná zvládnout pomocí zábradlí a hole bez pomoci. Ve shodě s žalovaným za zvládnutou, soud považuje i základní životní potřebu c) komunikace. Z obsahu správního spisu zejména ze záznamu o sociálním šetření rovněž také ze spisu soudního a z kontaktu s žalobkyní v rámci úřední činnosti, je zřejmé, že žalobkyně je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí, psanou zprávou, porozumět všeobecně základním obrazovým symbolům, používat běžné komunikační prostředky. Za

zvládnutou, soud ve shodě s žalovaným považuje i základní životní potřebu d) stravování. V rámci sociálního šetření žalobkyně uvedla, že pečující osoba jí někdy vozí jídlo, které si dle potřeby sama ohřeje a sní, pokud žalobkyně uváděla, že talíř s polévkou nebo kávu do druhé místnosti nepřenes, pak soud souhlasí se závěrem posudkové komise, že s použitím vhodných pomůcek je schopna toto zvládnout. Touto kompenzační pomůckou může být například pojízdný servírovací stolek. Za zvládnutou, soud považuje i základní životní potřebu i) osobní aktivity. Ze záznamu ze sociálního šetření plyne, že žalobkyně je schopna vstupovat do vztahu s jinými osobami, vyřizuje si své záležitosti, vykonává aktivity obvyklé jejímu věku a prostředí.

22. Krajský soud s ohledem na výše uvedené žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.04.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně